

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Sýkorové a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Aleny Bílkové ve věci žalobce: [Jméno žalobce], narozený dne [Datum narození žalobce], IČO [IČO žalobce] sídlem [Adresa žalobce] zastoupený advokátem [Jméno advokáta] sídlem [Adresa advokáta] žalované: [Jméno žalované], IČO [IČO žalované] sídlem [Adresa žalované] zastoupená advokátkou [Jméno advokátky] sídlem [Adresa advokátky] **pro zaplacení částky 12 160,50 Kč s příslušenstvím** k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 4. června 2020, č. j. 19C 505/2019-59,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku o věci samé potvrzuje a ve výroku o nákladech řízení se mění jen tak, že náhrada nákladů řízení žalované, kterou je žalobce povinen zaplatit, činí [částka], jinak se v tomto výroku potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši [částka], do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokátky [Jméno advokátky].

Odůvodnění:

1. Obvodní soud pro [adresa], dále soud prvního stupně, rozsudkem ze dne [datum], č. j. [spisová značka], žalobní návrh zamítl a plně úspěšně žalované přiznal náhradu nákladů řízení ve výši [částka].
2. Žalobce se domáhá zaplacení částky [částka] s příslušenstvím na podkladě tvrzení, že žalovaná dodal dle objednávek tři projekty vytápění, plynu a zdravotnické, žalovaná mu vyúčtovanou cenu zaplatila jen částečně a na třech fakturách mu zůstala dlužna [částka] + [částka] + [částka]. Jelikož žalovaná dluh přes upomínky neuhradila, obrátil se žalobce ve věci uplatnění a vymáhání pohledávek na advokáta, který převzal zastoupení dne [datum] a odeslal žalované předžalobní výzvu k úhradě dluhu datovanou dnem [datum]. Žalovaná dluh zaplatila dne [datum], ale

nezaplatila v předžalobní výzvě nárokové náklady spojené s uplatněním pohledávky, tj. náklady na právní zastoupení advokátem v rozsahu jednoho a půl úkonu právní služby (převzetí zastoupení a sepis jednoduché předžalobní výzvy) vyčíslené podle § 7 bod 5, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. h), § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. + 21% DPH, celkem [částka]. Žalobce má za to, že popsané náklady jsou příslušenstvím jeho pohledávky za žalovanou, a protože žalovaná tento nárok odmítá, uplatnil nárok včetně úroků z prodlení v tomto soudním řízení.

3. Žalovaná navrhl, aby žaloba byla zamítnuta a na svoji obranu uvedla, že uplatněný nárok není po právu, poukázala na nařízení vlády č. 351/2013 Sb., které určuje výši nákladů spojených s uplatněním pohledávky, zdůraznila, že náhrada nákladů spojených s uplatněním pohledávky musí být spravedlivá, což je i cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne [datum] o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích, a podle jejího mínění požadovaná náhrada spravedlivá není, protože výrazně překračuje paušální náhradu. Dále uvedla, že advokátní tarif upravuje odměnu ve vztahu advokát - klient, nikoliv ve vztahu věřitel - dlužník, že nelze ztotožňovat náklady řízení s náklady uplatněním pohledávky. Žalovaná navrhl, že žalobci zaplatí paušální náhradu [částka] dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., žalobce tento návrh odmítl.

4. Soud prvního stupně v odůvodnění rozsudku stručně a jasně vyložil, které skutečnosti má prokázány, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, proč neprovedl i další důkazy a jak věc posoudil po právní stránce. Odvolací soud na odůvodnění rozsudku odkazuje a na tomto místě skutkové a právní závěry stručně shrnuje.

Žalobce dodal žalované dle objednávek tři projekty vytápění, plynu a zdravotníky a cenu vyfakturoval takto: 1) faktura č. [Anonymizováno]/[Anonymizováno]/[Anonymizováno] ze dne [datum], částka [částka], splatnost dne [datum], žalovaná zaplatila [částka] dne [datum] a [částka] dne [datum]; 2) [Anonymizováno] č. [Anonymizováno]/[Anonymizováno]/[Anonymizováno] ze dne [datum], částka [částka], splatnost [datum], žalovaná zaplatila [částka] dne [datum]; 3) [Anonymizováno] [Anonymizováno]. [Anonymizováno]/[Anonymizováno]/[Anonymizováno] ze dne [datum], částka [částka], splatnost [datum], žalovaná zaplatila [částka] dne [datum]. Žalobce e-mailem ze dne [datum] vyzval k úhradě dluhu, žalovaná mu odpověděla a prodlení s peněžitým plněním odůvodnila postupem objednatele, který dosud projekty nepřevzal, přislíbila zaplacení dluhu, jakmile projekt převezme a zaplatí objednatel. Žalobce e-mailem ze dne [datum] žalované sdělil, že trvá na neprodlené úhradě dlužných částek a e-mailem ze dne [datum] požádal o zaplacení nejpozději do [datum]. Žalovaná žalobci e-mailem ze dne [datum] sdělila, že projekt je uzavřen, vyúčtován a že pohledávka žalobce bude uhrazena a úhradu následujícího dne potvrdil (dlužná částka [částka] byla připsána na účet žalobce dne [datum]). Dne [datum] žalobce a advokát [tituly před jménem] [jméno FO] uzavřeli smlouvu o poskytnutí právní služby, jejímž předmětem bylo uplatnění a vymáhání pohledávky žalobce vůči žalované. Žalobce se zavázal uhradit advokátovi odměnu za zastoupení v rozsahu mimosmluvní odměny dle § 7 a § 8/1 (tj. [částka] ze základu tvořeného dlužnou částkou [částka]) za každý úkon určený podle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), nejméně však [částka] za hodinu právní služby a v případě přiznané náhrady nákladů právního zastoupení soudem nejméně ve výši přísudku. Bylo sjednáno, že odměna je splatná dnem pravomocného skončení řízení a pokud by k ukončení zastoupení došlo dříve, pak na základě výzvy advokáta. Advokát [tituly před jménem] [jméno FO] v zastoupení žalobce dopisem ze dne [datum] vyzval žalovanou k zaplacení nedoplatek fakturace [částka] + [částka] + + [částka], a nákladů spojených s vymáháním pohledávky [částka], vyčíslených dle advokátního tarifu, to vše do [datum]. Dne [datum] (tj. v průběhu soudního řízení) uzavřel žalobce s advokátem dodatek č. [hodnota] ke smlouvě o právní pomoci, v němž deklarovali, že jistina advokátem uplatněné pohledávky byla dlužníkem zaplacená před podáním žaloby, tudíž předmětem právní pomoci je již jen vymáhání příslušenství pohledávky v rozsahu nákladů spojených s jejím uplatněním. Dále deklarovali, že žalobce byl v probíhající předmětném řízení vyzván soudem k doložení, že náklady na uplatnění pohledávky skutečně vynaložil, dohodly se

strany smlouvy tak, že advokát vystaví fakturu na úkony již realizované v souvislosti s vymáháním pohledávky před zaplacením jistiny a žalobce (klient) se zavázal vyúčtovanou odměnu [částka] uhradit a uvedenou částku advokátovi zaplatil dne [datum].

Soud prvního stupně právně projednávanou věc posoudil podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen o. z., aplikovaná ustanovení v odůvodnění citoval a vyložil. Dospěl k právnímu závěru, že nárok na zaplacení žalované částky pro případ, že pohledávka žalobce byla dobrovolně uhrazena žalovanou ještě před zamýšleným podáním žaloby k soudu, není příslušenstvím pohledávky ve smyslu ust. § 513 o. z. Dále řešil otázku, zda uplatněný nárok je možno posoudit jako nárok na náhradu škody ve smyslu ust. § 2913 o. z., a dospěl k závěru, že nikoli. Podle § 2913 o. z. se nemůže jednat o jakékoli náklady, které vznikly v souvislosti s tím, že smluvní partner porušil svoje právní povinnosti, ale jen takové náklady, k nimž porušení povinnosti přímo vedlo, které byly nutně spjaty s protiprávním jednáním škůdce a o takový přímý vztah v projednávaném případě nešlo (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne [datum], sp. zn. [spisová značka]). Bezprostřední příčinou vynaložení nákladů žalobcem byla jeho povinnost vyplývající ze smlouvy o poskytnutí právní služby, náklady žalobce na právní zastoupení jsou obsahem navazujícího právního vztahu, který sice byl vyvolán prodlením žalované s úhradou, ale nevznikl by bez rozhodnutí žalobce, které bylo zcela dobrovolné, nedávalo mu žádnou jistotu, že žalovaná svoje závazky splní a nebylo ani nutné v tom smyslu, že by bylo vyvoláno věcnými okolnostmi případu nebo zabezpečovalo právní postavení žalobce. Předpokladem odpovědnosti za škodu je také příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním a způsobenou škodou a ta je dána jen tehdy, vznikla-li škoda v důsledku protiprávního jednání škůdce, tedy za pravidelného průběhu věcí by bez škůdceva jednání vůbec nenastala. Škoda musí být nezprostředkovaným následkem protiprávního jednání, které je její hlavní příčinou, nesmí jít o příčinu jen vedlejší, popř. příčinu zkoumanou jen v obecné rovině bez rozboru jednotlivých prvků konkrétní situace. Pokud dojde k řetězení jednotlivých příčin a následků, musí škoda bezprostředně vzejít z jednání škůdce a smlouva s advokátem nebyla nutným důsledkem prodlení žalované s úhradou pohledávky žalobce a náklady, které žalobce měl advokátovi zaplatit, nejsou bezprostředně způsobeny jednáním žalované jako škůdce, a nesplňují proto kritéria škody, která je vyvolána protiprávním jednáním porušitele právní povinnosti. Soud prvního stupně žalobní návrh zamítl a plně úspěšné žalované přiznal náhradu nákladů řízení.

5. Žalobce napadl rozsudek soudu prvního stupně včasným a přípustným odvoláním. Namítá, že soud prvního stupně v odůvodnění nezmínil skutečnost, že žalobce sám vyzýval žalovanou elektronickou korespondencí k zaplacení pohledávek, naposledy e-mailem ze dne [datum], na který žalovaná reagovala oznámením, že svůj závazek splní, až dostane platbu od svého objednatele. Z hlediska právního posouzení věci má žalobce závěry soudu prvního stupně za nesprávné. Základem předmětného hmotněprávního nároku je ustanovení § 513 o. z. Žalobce na rozdíl od soudu prvního stupně nepovažuje za určující, že § 513 o. z. nestanoví výslovně povinnost dlužníka zaplatit příslušenství pohledávky a pouze ho definičně vymezuje, neboť povinnost k zaplacení příslušenství pohledávky plyne bez dalšího již z podstaty příslušenství, které zásadně sdílí právní osud věci hlavní, byť může být samostatným předmětem právních vztahů (a tedy též samostatným předmětem soudního řízení). Samotné vládní nařízení žádnou platební povinnost neukládá a ukládat ani nemůže. I kdyby povinnost žalované k zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky jako jejího příslušenství nebyla dovoditelná z ustanovení § 513 o. z. přímo, pak nepochybně vyplývá z nařízení vlády č. 351/2013 Sb., které jasně normuje, že věřitel má právo na zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky minimálně v paušální výši [částka] za každou pohledávku, a pokud prokáže skutečné náklady vyšší, pak ve vynaložené výši nákladů. O posléze uvedený případ se zde jedná. Žalobce by dokonce mohl nárokovat za svoje vlastní uplatnění pohledávky 3x [částka] a dále za uplatnění pohledávky advokátem částku žalovanou (proč soud prvního stupně žalobci nepřiznal alespoň náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 3x [částka], na které jako na minimální paušální náhradu má nezpochybitelné právo, to z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé není).

Důvodem pro zamítnutí žaloby rozhodně nemůže být ani skutečnost, že výše náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky není v § 513 o. z., ani jinde stanovena. Nejprve je totiž nutné samostatně posoudit otázku základu nároku a následně jeho výši. Jakákoliv komplikace při určení výše nároku nemůže být důvodem jeho odepření. Není navíc žádného důvodu, proč nevyházet z vládního nařízení, které srozumitelně zakotvuje, že nárok věřitele na náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky činí nejméně [částka] za každou pohledávku, nebudou-li prokázány náklady vyšší. Z toho je patrné, že prokázal-li žalobce vyšší náklady spojené s uplatněním pohledávky, má na jejich náhradu co do základu právo. Pokud jde o výši tohoto nároku, pak je nutné především zopakovat, že absence konkrétního způsobu určení výše nákladů spojených s uplatněním pohledávky v právních předpisech nemůže být důvodem pro odmítnutí přiznání nároku. Platí především, že nárok je dán ve výši prokázaných nákladů, dále platí, že lze využít analogie vyhlášky č. 177/1996 Sb. a obdoby při rozhodování o náhradě nákladů řízení a v neposlední řadě je k dispozici též ustanovení § 136 o. s. ř., dle kterého platí, že lze-li výši nároků zjistit s nepoměrnými obtížemi nebo nelze-li ji zjistit vůbec, určí ji soud podle své úvahy. Je samozřejmé, že žalobce jako věřitel nemůže požadovat jakoukoliv náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky, jeho náklady musí být opodstatněné a přiměřené. Pokud byly tyto náklady s odkazem na uzavřenou smlouvu o právní pomoci stanoveny, zaplacený a nárokovány v rozsahu mimosmluvní odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., pak je argumentace soudu prvního stupně zcela nepřiléhavá. Ostatně, proč by jedny a tytéž náklady, subsumované pro případ zahájení soudního řízení pod náhradu nákladů řízení, měly být v případě, kdy vznikly před podáním žaloby a v důsledku zaplacení pohledávky před zahájením soudního řízení nevstoupily do rámce procesního nároku na náhradu nákladů řízení, posouzeny co do výše jinak. Jde stále o stejnou právní službu a nebylo-li ujednáno jinak, je žalobce povinen zaplatit advokátu odměnu mimosmluvní. Nikdo nezpochybňuje, že jde výhradně o vztah mezi žalobcem a advokátem a že si žalobce může sjednat s advokátem odměnu jakoukoliv, to však není v poměrech projednávané věci podstatné, když sjednaná odměna nebyla nepřiměřená, jednalo se o standardní mimosmluvní odměnu, která je v rámci rozhodování o náhradě nákladů řízení před soudem zásadně co do výše nezpochybnitelná. Žalobce je přesvědčen, že jeho nárok není nutno posuzovat jako nárok na náhradu škody, když je opodstatněný podle § 513 o. z., nicméně z opatrnosti se vyjadřuje i k předestřené otázce. Žalobce má za to, že odkaz na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. [spisová značka] ze dne [datum] není pro projednávanou věc příslušný. Především jde o to, že žalobce se neobrátil na inkasní agenturu, nýbrž na advokáta, který je již z podstaty předmětu své činnosti povolán k poskytování právních služeb v tomto směru. Žalobce se na advokáta obrátil až poté, co sám žalovanou k plnění vyzval, avšak byl neúspěšný a jen stěží lze spravedlivě požadovat po věřiteli, aby za situace, kdy jeho výzva k plnění zůstane bezvýsledná, na vymáhání pohledávky rezignoval, na advokáta se neobracel a buď se smířil s tím, že pohledávku nedostane zaplacenou nebo se pustil do soudního sporu sám, nebo advokáta sice kontaktoval, ale zakázal mu současně zasílat předžalobní výzvu, protože pokud by snad bylo na základě této výzvy plněno, náklady spojené s uplatněním výzvy prostřednictvím advokáta by mu nikdo nenahradil. To je představa z hlediska přirozenoprávního výkladu absurdní. Ve světle povinné předžalobní výzvy dle § 142a o. s. ř., jejíž absence může mít nepříznivý dopad do nákladového výroku v případě navazujícího soudního sporu, je odmítnutí náhrady nákladů s touto výzvou pro věřitele spojených vysoce nespravedlivé, bez ohledu na to, zda bylo následně zahájeno soudní řízení. V době, kdy Nejvyšší soud přijal odkazované rozhodnutí ze dne [datum] ještě zákonná povinnost k zaslání předžalobní výzvy neexistovala a neexistovala směrnice Evropského parlamentu a rady č. 2011/7/EU ze dne [datum]. Žalobce má dále za to, že soud prvního stupně nesprávně vyčíslil náhradu nákladů řízení žalované. Žalobce navrhl, aby odvolací soud změnou odvoláním napadeného rozsudku žalobnímu návrhu vyhověl a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

6. Žalovaná se k odvolání vyjádřila a opakovala, že žalobci nabídla zaplacení paušální náhrady [částka] dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., ale žalobce tento návrh odmítl. Dodala, že pohledávku žalobce na zaplacení ceny díla nespороvala a prodlení s plněním vysvětlila a

poukázala na fakt, že ve věci projektů probíhaly reklamace. Navrhla, aby rozsudek soudu prvního stupně byl potvrzen.

7. Odvolací soud přezkoumal postupem podle ust. § 212, § 212a odst. 5, § 214 odst. 1 občanského soudního řádu, dále jen o. s. ř., rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.

8. Vady řízení, k nimž odvolací soud u přípustného odvolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 212a odst. 5 o. s. ř.), odvolací soud neshledal.

9. Ve sporném řízení není přípustné, aby soud žalobci přiznal požadované plnění z jiného skutkového základu (ust. § 153 odst. 2 o. s. ř.), vázanost soudu žalobou se vztahuje na tvrzené rozhodné skutečnosti (právní kvalifikaci uplatněného nároku soud ovšem vázán není, je na něm, aby jej samostatně právně posoudil) i na žalobní návrh.

Žalobce se domáhá zaplacení částky [částka] na podkladě skutkového tvrzení, že jde o náklady na zastoupení advokátem, který sepsal a žalované odeslal předžalobní upomínku, v níž požádal o zaplacení dluhu (zaplacení částek [částka] + [částka] + [částka]) do [datum], aniž by předmětné pohledávky žalobce uplatnil v řízení před soudem.

10. Soud prvního stupně správně a podrobně vysvětlil, že uplatněný nárok není nárokem na náhradu nákladů řízení, protože nárok na náhradu nákladů sporného řízení je zvláštním nárokem hmotněprávní povahy, jehož vznik je podmíněn zahájením konkrétního občanského soudního řízení, k čemuž v projednávaném případě nedošlo. Nárok na náhradu nákladů řízení je podle § 151 odst. 1 o. s. ř. nedílně spojen s rozhodováním soudu v konkrétní věci.

11. Uplatněný nárok není ani příslušenstvím pohledávky ve smyslu ust. § 513 o. z.

12. Podle ust. § 513 o. z. příslušenstvím pohledávky jsou úroky, úroky z prodlení a náklady spojené s jejím uplatněním.

K provedení (mimo jiné) ust. § 513 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen o. z., bylo vydáno nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, které nabylo účinnosti dne [datum].

Podle ust. § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., jde-li o vzájemný závazek podnikatelů nebo je-li obsahem vzájemného závazku mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem podle zákona upravujícího veřejné zakázky povinnost dodat zboží nebo poskytnout službu za úplatu veřejnému zadavateli, činí minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky [částka].

13. Žalobce výslovně uvedl, že nárok na náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. neuplatňuje (viz podání žalobce ze dne [datum], č.l. 21 spisu), tudíž v odvolacím řízení nemůže obstát jeho námitka, že soud prvního stupně mu měl alespoň přiznat 3x [částka] podle ust. § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.

14. Náklady vynaložené věřitelem na právní zastoupení advokátem by byly příslušenstvím jeho pohledávky (náklady spojenými s uplatněním pohledávky ve smyslu § 513 o. z.) jestliže by šlo o náklady účelné a vynaložené v souvislosti s uplatněním pohledávky (v tomto případě) v soudním řízení (v jiném případě by např. mohlo jít o uplatnění pohledávky v rozhodčím řízení).

Odvolací soud na podkladě zjištěných skutečností dospěl k závěru, že v projednávané věci o náklady účelné vynaložené nešlo a nadto nebyly vynaloženy v souvislosti s uplatněním pohledávky v soudním řízení.

15. Předmětná pohledávka žalobce vyplývala ze vzájemného obchodního vztahu účastníků jako podnikatelů. Žalobce sám vyzval žalovanou k zaplacení dluhu e-mailem ze dne [datum], ze dne [datum] a ze dne [datum], dodatečnou a nejzazší lhůtu plnění stanovil do [datum]. Žalovaná mu vždy a bezodkladně odpověděla, jeho pohledávku nespороvala, plnění neodmítla, prodlení s úhradou vysvětlila, poukázala na postup objednatele, který dosud nepřevzal projekt, uvedla, že žalobci dluh (zbývající části fakturovaných částek) zaplatí, jakmile objednatel projekt převezme a zaplatí, což se stalo a e-mailem ze dne [datum] mu sdělila, že projekt je uzavřen, vyúčtován a

dlužná částka bude odeslána, e-mailem ze dne [datum] žalobci sdělila, že dlužná částka byla odeslána.

Advokát [tituly před jménem] [jméno FO] dopisem ze dne [datum] vyzval žalovanou k úhradě shodného dluhu, vedle toho požádal o zaplacení částky [částka], tj. nákladů na jeho právní službu poskytnutou žalobci. Odvolací soud nahlíží na jeho předžalobní výzvu jako na upomínku duplicitní a v tomto případě neúčelnou, neboť lze důvodně usuzovat na to, že nepřispěla ke změně postoje dlužníka, tj. žalované, neboť ta dluh nespороvala a dala najevo, že plnit hodlá. Za těchto okolností ani nebylo třeba, aby advokát provedl skutkový a právní rozbor případu v rámci „převzetí a přípravy zastoupení ve věci samé“, nicméně takový úkon právní služby zahrnul do nákladů právního zastoupení.

Smyslem upomínky i předžalobní upomínky ve smyslu ust. § 142 a o. s. ř. je dát dlužníkovi šanci, aby ještě před soudním sporem a před nárůstem dluhu o úroky z prodlení, odměnu advokáta a odměnu exekutora mohl zaplatit (srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. [spisová značka] a tam citované stanovisko ministra spravedlnosti k vládnímu návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů).

V soudním řízení ve smyslu ust. § 151 odst. 1, § 142 odst. 1 o. s. ř. soud přizná účastníku řízení na náhradu nákladů řízení jen takovou odměnu a náhradu výdajů, která odpovídá úkonům právní služby advokáta, jež pro uplatňování nebo bránění práva měly z procesního hlediska reálný význam, a obdobně nahlíží odvolací soud na uplatněný nárok.

Žalobci lze přisvědčit, že podle § 142a odst. 1 o. s. ř. má žalobce, který měl úspěch v řízení o splnění povinnosti, právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, jen jestliže žalovanému ve lhůtě nejméně sedmi dnů před podáním návrhu na zahájení řízení, zaslal výzvu k plnění; toto ustanovení potvrzuje závěry o tom, že právo na náhradu nákladů řízení je spojeno s vymáháním pohledávky (plnění) v řízení před soudem, není nutné, aby výzva k plnění ve smyslu ust. § 142 a o. s. ř. byla sepsána advokátem.

16. Uplatněný nárok není ani nárokem na náhradu škody. Soud prvního stupně správně uvedl, že ve smyslu § 2913 občanského zákoníku se nemůže jednat o jakékoli náklady, které vznikly v souvislosti s tím, že smluvní partner porušil svoje právní povinnosti, ale jen takové náklady, k nimž porušení povinnosti přímo vedlo, které byly nutně spjaty s protiprávním jednáním škůdce; odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně, že o takový přímý vztah odměny vyplacené advokátovi k prodlení žalované s placením není dán (srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. [spisová značka], jehož závěry jsou přílehlavé i pro výklad ust. § 2913 o. z.). Odvolací soud neshledal, že by bylo pro rozhodnutí ve věci samé a v souvislosti s citovanou judikaturou významné, zda výzvu k plnění sepíše advokát či „inkasní agentura“ a judikatorní závěry nekolidují s (posléze přijatým) ust. § 142a o. s. ř.

Možno ještě dodat, že v průběhu řízení vyšlo najevo, že v době zahájení soudního řízení nebyla pohledávka advokáta [tituly před jménem] [jméno FO] za žalobcem splatná a nebyla zaplacená, tudíž by nebyl ani naplněn předpoklad existence škody na straně žalobce.

Odvolací soud odkazuje na přesvědčivé odůvodnění přezkoumávaného rozsudku.

17. Odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku o věci samé potvrdil podle ust. § 219 o. s. ř., neboť je v tomto výroku věcně správné.

18. Podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

19. Rozhodnutí soudu prvního stupně o nákladech řízení je v souladu s ust. § 142 odst. 1, § 151 odst. 1 a 3, § 148 odst. 1 o. s. ř., ale náhradu nákladů řízení žalované účelně vynaložených na bránění práva odvolací soud vyčíslil podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále jen AT), vyčíslit takto: odměna advokáta 4x [částka] podle ust. § 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a/, d/, g/ AT za úkony tyto úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé ze dne [datum], 2x účast na jednání před soudem, paušální náhrada hotových výdajů 4x [částka] podle

ust. § 13 odst. 1 a odst. 3 AT, celkem [částka]. Do náhrady nákladů řízení nezahrnul odvolací soud další písemná podání ve věci samé ze dne [datum] a [datum], neboť z obsahu těchto podání vyplývá, že žalovaná na svoji obranu netvrdila další či nové skutkové okolnosti, ani nepředložila další či novou právní argumentaci, nadto tato podání předcházela jednáním u soudu, při nichž žalovaná mohla svoji obranu přednést.

20. Odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku o nákladech řízení podle ust. § 221a o. s. ř. změnil a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení [částka], jinak rozhodnutí o nákladech řízení (co do povinnosti žalobce plnit, co do lhůty a místa plnění) potvrdil podle ust. § 219 o. s. ř.

21. Žalovaná měla ve fázi odvolacího řízení plný úspěch a odvolací soud jí podle ust. § 142 odst. 1 ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. přiznal náhradu nákladů odvolacího řízení, kterou podle advokátního tarifu vyčíslit takto: odměna advokáta [částka] podle ust. § 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. g/ AT za účast na jednání před soudem, paušální náhrada hotových výdajů [částka] podle ust. § 13 odst. 3 AT, celkem [částka]. Do náhrady nákladů řízení nezahrnul odvolací soud písemná vyjádření k odvolání žalobce, neboť z obsahu tohoto podání vyplývá, že žalovaná jen opakovala svoji obranu, kterou mohla přednést při jednáním odvolacího soudu.

Lhůta a místo plnění byly stanoveny podle ust. § 160 odst. 1 věta před středníkem, § 149 odst. 1 ve spojení s ust. § 211, § 224 o. s. ř.

Odvolací soud v projednávané věci neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by bylo namíste úspěšné žalované odeprít právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 6. ledna 2021

JUDr. Věra Sýkorová v. r.

předsedkyně senátu